

URZĄD PATENTOWY

w WARSZAWIE *H04m, 1/19*

OPIŚ PATENTOWY

Nr 29436.

Kl. 21 a², 34/05.

C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof.

Urządzenie telefoniczne, zawierające centralę i załączone do niej aparaty abonentowe, oraz aparat telefoniczny do takiego urządzenia.

Zgłoszono 14 czerwca 1937 r.

Udzielono 4 grudnia 1940 r.

Znane jest używanie tych samych przewodów, zwłaszcza kablowych, do jednocześniej transmisji telefonicznej zarówno prądem częstotliwości fonicznej jak i na fali nośnej.

W urządzeniu według wynalazku uskutecznia się transmisję, wychodzącą z aparatu abonentowego, prądem częstotliwości fonicznej, transmisję zaś odbieraną przez aparat abonentowy — prądem częstotliwości nośnej. Dzięki temu można się obyć bez specjalnych przyrządów, blokujących sprzężenie wsteczne w poszczególnych stacjach. Ponadto umożliwia to zainstalowanie generatora fali nośnej wprost z centrali.

Przedmiotem wynalazku jest więc urządzenie telefoniczne, zawierające centralę z załączonymi do niej aparatami abonentowymi i pozwalające eksploatować aparat abonentowy w kierunku wyjściowym prądem częstotliwości fonicznej, w kierunku zaś wejściowym — prądem częstotliwości nośnej. Osiąga się to przez wyposażenie centrali i aparatu abonentowego w przyrządy umożliwiające transmisję z centrali do aparatu abonentowego prądem częstotliwości nośnej.

Rysunek przedstawia układ połączeń trzech przykładów urządzenia według wynalazku. Fig. 1 przedstawia schematycznie dwa urządzenia według wynalazku,

połączone parą torów częstotliwości nośnej, fig. 2 — 4 przedstawiają trzy odmiany aparatu abonentowego, fig. 5, 6 — dwie odmiany przyłącza połączenia międzymiastowego częstotliwości fonicznej.

Fig. 1 przedstawia dwa aparaty abonentowe A , B , załączone do central V_1 , V_2 , połączonych linią międzymiastową. Strzałki n oznaczają transmisję prądem częstotliwości fonicznej, a strzałki h — transmisję na fali nośnej. Transmisja od aparatu abonentowego A do centrali V_1 odbywa się prądem częstotliwości fonicznej. W centrali V_1 prąd foniczny moduluje falę nośną, transmitowaną nie tylko do centrali V_2 , lecz bez detekcji wprost aż do aparatu abonentowego B . Analogicznie przebiega transmisja w kierunku przeciwnym, przy czym fale nośne obu kierunków różnią się częstotliwością. Na całej drodze między obu aparatami abonentowymi A , B nie ma więc ani blokady, ani rozgałęźników.

W aparacie abonentowym według fig. 2 mikrofon M jest załączony do żył a , b za pośrednictwem dławików H wielkiej częstotliwości. Słuchawka T jest załączona za pośrednictwem dławików H wielkiej częstotliwości do żył a , b i równolegle do zacisków wyjściowych prostownika G , np. stykowego, załączonego zaciskami wejściowymi za pośrednictwem kondensatorów C do żył a , b . Mikrofon M wytwarza prąd częstotliwości fonicznej, który przez dławiki H wypływa na linię. Doprowadzany do aparatu prąd częstotliwości fonicznej nie przedostaje się przez kondensatory C do prostownika G , lecz przez dławiki H działa wprost na słuchawkę T . W przypadku natomiast doprowadzania prądu częstotliwości nośnej nie dociera on do słuchawki T , dociera natomiast do prostownika G , ulega w nim detekcji i dopiero w tej postaci zasila słuchawkę T . W ten sposób słuchawka aparatu abonentowego odtwarza zarówno doprowadzany

prąd częstotliwości fonicznej, jak i doprowadzany prąd częstotliwości nośnej.

Aparat abonentowy według fig. 3 różni się od aparatu według fig. 2 układem antylokalnym. Słuchawka T ma dwa uzwojenia, z których uzwojenie prawe 1 jest za pośrednictwem różnicowej cewki indukcyjnej I z mikrofonem M w zwykły sposób załączone do linii a , b przez filtr dolnoprzepustowy H , uzwojenie zaś lewe 2 jest załączone do linii a , b przez prostownik G i filtr górnoprzepustowy N . Oba uzwojenia 1 , 2 słuchawki T są zrównoważone tak, iż przepływ prądu przez jedno z nich nie wzbudza siły elektrobodźczej w drugim, co zapobiega oddziaływaniu toru częstotliwości nośnej na tor częstotliwości fonicznej.

Aparat abonentowy według fig. 4 różni się od aparatu według fig. 3 tym, że słuchawka T ma tylko jedno uzwojenie, i jest na odbiór bądź prądu częstotliwości fonicznej, bądź prądu częstotliwości nośnej przełączana kontaktem $aa2$ przełącznika AA , wzbudzanego z centrali poprzez kondensator Q impulsem o napięciu większym od napięcia centralnej baterii i przytrzymującego się kontaktem $aa3$ tak długo, póki do linii a , b przyłączone jest w centrali źródło napięcia stałego. Kontakt spoczynkowy $aa1$ odłącza gałąź równoważnikową cewki indukcyjnej, co znosi wywoływane nią tłumienie. Mikrofon M jest zasilany z centrali poprzez dławik H . Wywołanie centrali przez abonenta polega na zamknięciu obwodu mikrofonu M przełącznikiem widełkowym nie przedstawionym na rysunku.

Przyłącze według fig. 5 jest przeznaczone do dwutorowego połączenia częstotliwości fonicznej. W gałęzi odbiorczej za wzmacniakiem V' leży modulator Mo , zasilany częstotliwością nośną z nie przedstawionego na rysunku generatora, wspólnego dla kilku przyłączy. Wstęga modulacyjna łącznie z falą nośną przedostaje się

przez filtr górnoprzepustowy N do gniazdka K , a następnie sznurem linii abonentowej do aparatu abonentowego. Prąd foniczny, pochodzący z aparatu abonentowego, przedostaje się tą samą drogą do gniazdka K , a następnie przez filtr dolnoprzepustowy H i wzmacniak V do zacisków nadawczych przyłącza.

Przyłącze według fig. 6, przeznaczone do połączenia jednotorowego, różni się od przyłącza według fig. 5 tylko rozgałęźnikiem P .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie telefoniczne, zawierające centralę i załączone do niej aparaty abonentowe, połączone z nią torem częstotliwości fonicznej, znamienne tym, że zawiera przyrządy (M o, G) do transmitowania od centrali do aparatu abonentowego prądem częstotliwości nośnej.

2. Aparat telefoniczny do urządzenia według zastrz. 1, znamienno tym, że słuchawka (T) jest załączona do linii abonentowej (a , b) poprzez przyrząd zaporowy (H) częstotliwości nośnej i jest załączona do prostownika (G), załączonego do linii abonentowej (a , b) poprzez przyrząd zaporowy (C , N) częstotliwości fonicznej.

3. Aparat telefoniczny według zastrz.

2 w układzie antylokalnym, znamienno tym, że słuchawka (T fig. 3, ma dwa uzwojenia, przy czym jedno z nich (1) jest załączone poprzez przyrząd zaporowy (H) częstotliwości nośnej, a drugie (2) jest załączone do prostownika (G).

4. Aparat telefoniczny według zastrz. 3, znamienno tym, że oba uzwojenia słuchawki (T) są zrównoważone tak, iż przepływ prądu fonicznego przez jedno z nich nie wzbudza siły elektrobodźczej w drugim.

5. Aparat telefoniczny według zastrz. 2 w układzie antylokalnym, znamienno tym, że zawiera przyrząd (AA), rozrządzany z centrali, przełączający słuchawkę (T) z przyrządu zaporowego (H) częstotliwości nośnej na prostownik (G).

6. Aparat telefoniczny według zastrz. 5, znamienno tym, że przyrządem, rozrządzanym z centrali, jest przekaźnik, przerywający równocześnie gałąź równoważnikową cewki indukcyjnej.

7. Aparat telefoniczny według zastrz. 2 — 6, znamienno tym, że mikrofon (M) jest załączony do linii abonentowej (a , b) poprzez przyrząd zaporowy (H) częstotliwości nośnej.

C. Lorenz Aktiengesellschaft.
Zastępca: inż. St. Głowacki,
rzecznik patentowy.

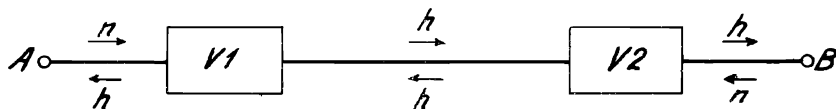

Fig. 1

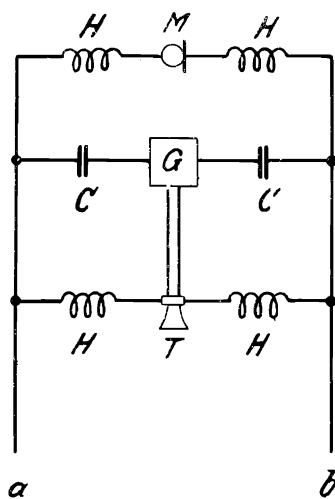

Fig. 2

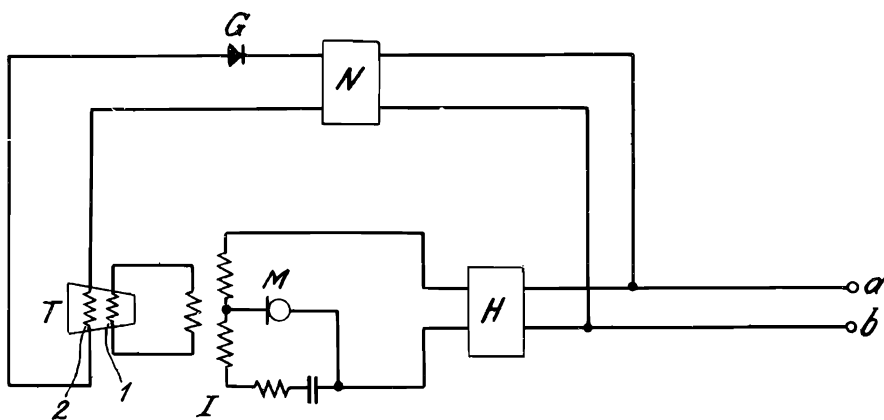
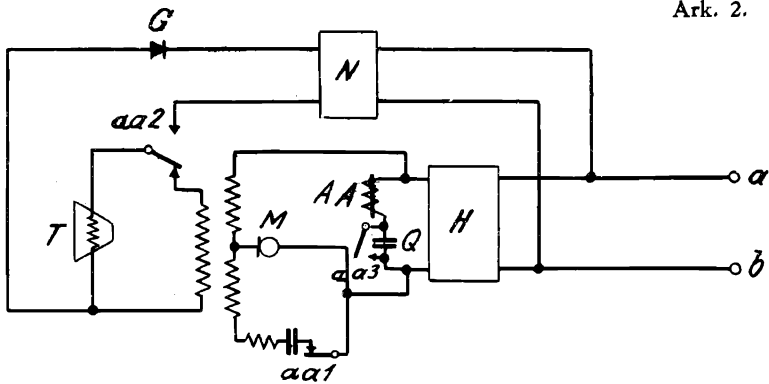
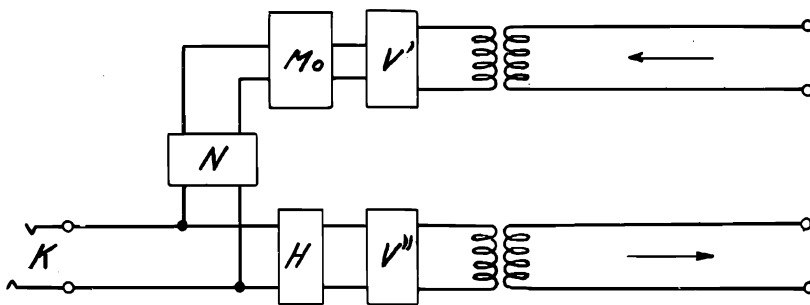

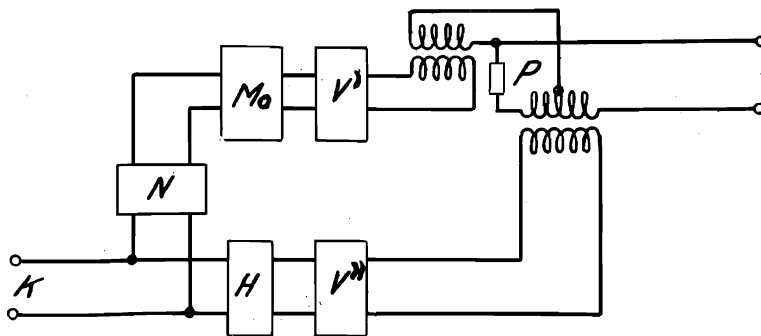
Fig. 3

Fig.4

Fig.5

Fig. 6